

HØRINGSSVAR OM TEMA "EN GRØNNERE BY MED MERE BLÅT"

Fra:

Kristine Jensen, professor i landskabsarkitektur

Bjarne Frost, arkitekt MAA

Peter Evald Jensen, billedkunstner

Lisbeth Thingholm, billedkunstner,

Claus Hammerich Paaske, arkitekt MAA

Lotte Duwe Nielsen, bibliotekar DB

(Alle med bopæl i Aarhus C)

Tak for mulighed for at sende høringssvar; vi vil meget gerne deltage i den vigtige debat om udvikling af et grønnere Aarhus med mere blåt.

Det virker som om Aarhus kommune har vanskeligt ved at leve op til egne blå og grønne målsætninger, ikke fordi de ikke vil, - det er nok ikke så let og enkelt som at bygge nyt - UDEN GRØNT, - og der er klimatænkningen slet ikke kommet langt nok.

Først og fremmest skal vi erkende, at fortætning af byen vil skygge for og ødelægge den livsnødvendige prioritering af det grønne og det blå i byen. Det er vigtigt at prioritere ressourcer, plads og økonomi og samarbejde med borgere, lokalsamfund, daginstitutioner, skoler, virksomheder og forskere i udvikling af et meget grønnere Aarhus med mere blåt. Det gælder både i bykernen og lokalsamfund i hele kommunen.

Der er brug for nye initiativer og kreativitet for at udvikle nye løsninger. Når man ser den overordnede struktur kunne man medtage private haver og haveforeninger som vigtige grønne og blå oaser.

På det blå-grønne strukturkort (i debatoplægget side 18), er kvarterer med enfamiliehuse og haver hvide huller. Havnen og Aarhus bugt er også en værdifuld del af det grønne og blå Aarhus, som kan byde på fritidsoplevelser og hav - køkkenhaver.

Flot at invitere til borgerinitiativer om at gøre byen mere grøn og blå.

Giv mulighed for at økonomisk og faglig støtte samt informationsindsats til udvikling udearealer omkring enfamiliehuse, boligforeninger og etageboliger med mere biodiversitet, vandhuller, regnvandsbede, beplantning og belægninger, som opsuger mere regnvand.

Med de akutte udfordringer for klimaet, kan det kun gå for langsomt med iværksættelse af initiativer.

Kommunens målsætning om, at det fælles parkareal ikke skal reduceres (Aarhus Kommuneplan 2017) og at nye grønne områder skal etableres, samt at der skabes tid og plads, på terræn til de stigende mængder regnvand klimaforandringerne forventes at bibringe (Aarhus Kommunes klimatilpasningsplan 2014 / Aarhus Kommunes Vandvision 2021/ Aarhus Kommunes Spildevandsplan 2017) er aldeles vanskelig at leve op til idét der ikke findes en koordineret planlægning for 'det grønne og det blå'.

På en række forskellige initiativer er kommunen undervejs med at tilvejebringe en koordinering: Temaplan for en grønnere by med mere blåt, med regnvands håndtering i lokalplaner, klimaindsatsplan, og gentænk de grønne planer. Men der er store modsætningsforhold i planlægningens perspektiver.

Det virker som om Arealplanlægningens overordnede rumlige og strukturelle hensyn står dårligt mht grønt og blåt i det eksisterende plansystem. Rumlig og strukturelle hensyn ved det grønne og blå tages først sent i lokalplanlægningen, som er begrænset af matrikler og drevet af developere og dermed er de ude af stand til at planlægge grønne og blåhelhedshensyn på tværs.

Den primære rumlig-strukturelle helhedsplanlægning, der foregår, omhandler snarere

mobilitet og transportinfrastruktur, så det er afdelingen for Byudvikling og mobilitet der udarbejder "helheds planer" i Aarhus Kommune. Og hvorfor fik det grønne så ingen plads?

Men når vandet skal håndteres på overfladen, stiller dette rumligt-strukturelle krav til byens fysik, som ikke ser ud til at blive grebet. Der mangler tilsyneladende data og designmetoder for at arbejde med rumlige-strukturer inden for landskaberne, og der mangler planlægningsmæssige værktøjer, som eksempelvis helhedsplaner udarbejdet med udgangspunkt i oplandet for vandets strømningsveje på terræn samt storskala strategier for håndtering af vand. Og hvor blev det så af?

Hvorfor er vandhåndtering ikke været en integreret del af arealplanlægningsarbejdet hidtil?

Hvorfor er alle disse åløb, bække og strømninger parkeret hos vandsektoren? Her er kun et rent teknisk udgangspunkt og formål, altså modsat nye tænkninger, der sammenfatter liv, fællesskab og skønhed med klimaløsninger for vandets strømningsregler og veje.

Planlægnings- og designmæssige hensyn til vand er hidtil først taget i forbindelse med byggeprocesser. Og det er for sent, hvis det skal med!

Der skal fokus på forståelse for, hvilken betydning vandet og klimaforandringerne bør have for den fysiske planlægning indenfor alle kommende planløsninger og ønsker. Der mangler rumlige-strukturelle perspektiver for, at klimaplanlægning konkret kan siges at være i arbejde med de grønne og blå præmisser som designparametre, organisatoriske platforme, samt planredskaber og rammer til at omsætte hensynene til gældende værktøj for klimatænkning.

Håndtering af 'grønne områder' er desuden fragmenteret og ureguleret, på mange forskellige måder i mange forskellige afdelinger og planer. Der mangler simpelthen overblik over sammenhænge og bestemmelsesværdi mellem de forskellige elementer og hensyn. De grønne områder anskues ikke – ELLER de facto aldrig - i en helhedstænkning, der kan understøtte og nyttiggøre (og evt afmystificere) klimatænkning – fordi INGEN synes at tænke helheder i en rumlig-strukturel sammenhæng for den grøn/blå planlægning, hvilket giver et spredt og uklart billede af, hvad rollerne egentlig betyder for den grønne struktur i forhold til Aarhus? Der synes at mangle ideer og muligvis metoder til at foretage en sådan kvalitativ læsning? Men hvorfor er man ikke rigtig i gang? I hvert fald er det de kvantitative metoder til at anskue det grønne, som pt anvendes som analysemetode i arbejdet med Temaplan for en grønnere by med mere blåt'.